

Kalb denilen avalim-i gayba karşı olan, penceresinde kurulmuş olan latife-i rabbaniyenin fotoğrafıyla alınan timsal-i nuraniyle, Sultan-i Ezeli ilan eden harita-i nuraniyesidir ve tercüman-i belîğidir; cümlesini izah eder misiniz?

Kalp, fiziki bedenimizdeki çam kozalağını andıran bir et parçasından ibaret değildir.

Kalp, Allah'ın bir ihsan ve ikram eseri olarak bize verdiği vicdandan gelen hissiyat ile dimağdan, yani akıldan gelen fikirlerin depolandığı ve şekillendiği bir latife, bir duygudur.

Kalbi besleyecek ve onu çalıştıracak iki kanal, iki kutup vardır. **Biri**, yaratılıştan insana takılan hakkın ve doğrunun kıstaslarını taşıyan, hislerin toplamını temsil eden **vicdan**dır. Bu vicdandaki hakka ve doğruya pusula olan hisler, kalbe uzanan ve onu besleyen ana damardır.

İkincisi ise dimağdır. Yani hakkı, batılı, doğruyu, yanlış, zararı ve menfaati temyiz ve tefrik eden ve bunu fikir olarak kalbe ulaştıran ikinci ana damardır. Bir çeşit, kalbi besleyen ve şekillendiren iç ve dış etkenlerdir. Kalp, doğuştan boş bir sayfa iken, vicdan ve dimağ bu sayfayı dolduran iki kalem gibi çalışırlar.

Buradaki latife-i Rabbaniye kalpten ibarettir. Yukarıda da ifade edildiği gibi kalp, vicdan ve dimağ kanallarından gelen bilgi ve feyizlerin teraküm ettiği bir latife, bir duygudur.

Kalp öyle bir latifedir ki, bütün gaybi alemler ile irtibatlıdır. Kelime-i şehadet öyle bir hakikat ki, ancak cami ve manevi harita hükmünde olan kalpte tecelli ile istikrar bulabilir. Cami bir hakikatin tahassungahı ancak cami bir latife olabilir ki, bu da insanın kalbidir.